

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

IV. Αλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἀχρηστον ψυχῆς καθήματα τὰ
ἐξώθεν δι' ταῦτα ἰκανῶς εἰρηται. ἦτοι γὰρ μὲν οὐ
μεβεκτεον ἔστιν ἐξῆς ἂν εἴη λέγειν. Πρωτον μὲν οὖν τοῖς
παρὰ τὸν ποιητὴν, ἃν ἐνταύθα κρησῶμαι, ἐπει ταυτοδοκμοῖς
τινες εἰσι κατὰ τοὺς λόγους, ἢ ἡ δὴ ἐφεξῆς προσέχειν
τὸν νοῦν, ἀλλ' ὅταν μὲν [τὰς] τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις
ἢ λόγους ἴδῃ διεξίωσιν, ἀγαθῶν καὶ ἡλίου, καὶ ὅτι
μάλιστα περιέσβηται τοιοῦτος εἶναι, ὅταν δὲ ἐπι τοῦ
ἀνδρα ἔλθωσι τῆς εὐεχίας, ταῦτα οὐ φεβύειν ἐπιφρασσο-
10 μὲνους τὰ ὧτα οὐχ ἤττον ἢ τὸν Ὀδυσσεα φασὶν ἐκείναι
τὰ τῶν Σερήλων μὲν. Ἡ γὰρ πρὸς τοὺς φάλογους τῶν
λόγων συνηθία ὁδὸς τις ἐστὶν ἐπι τὰ πράγματα. Διὸ δὲ
πᾶσι φύσικῆς τὴν ψυχὴν τηρητέον, ἢ διὰ τῆς τῶν ἀλόγων
ἡδονῆς παρὰβέβηται τὸν ἄκρωτον τῶν χερῶν, ὡστε οἱ
15 τὰ διηγήθηται μετὰ τοῦ μάλιστα προσέχειν. Ὁ δὲ τοῖσιν
ἐν πᾶσιν ἐπιεισεθῆκα τοὺς ποιητὰς, οὐ τοῖσιν οὐδὲν
οὐκ ὁκῶντων, οὐκ ἐρωτων ἢ μεθῶντας μενομήνους,
οὐχ ὅταν ἐραπέλῃ πᾶσιβονη καὶ φῶς ἀνεμῆνας τὴν
ἐδοκίμοιαν ἐρίωνται. Πάντων δὲ ἡκιστα μετὰ τῶν
20 διαλογημένων προσέχειν, καὶ μάλιστα ὅταν ὧς μετὰ
πολλῶν τε αὐτῶν διεξίωσι καὶ τῶν οὐδὲ θεοσοῦντων.
Ἀεθῆς γὰρ ὅτι πᾶς ἐκείνοις διαστασῶται πρὸς ἀεθῆν,
καὶ γοῦν πρὸς πᾶσιν, καὶ τοῖσιν αὖθις πρὸς τοὺς
τεκνῶτας πᾶσιβος ἐστὶν ἀκρησῶτος. Μοιχεῖας δὲ βῆν καὶ
25 ἐρωτας καὶ ἡδύς ἀναψῶν, καὶ τῶντας γὰρ μάλιστα τῶν
κορυφαίων πάντων καὶ ἰσικτεον Διὸς, ὧς αὐτοὶ λέγουσιν, ἃ
κἂν μετὰ βουκῆτων τις λέγων ἐρῶνδῶσαι, τοῖς ἐπι
οκνηθῆς καταλείψομεν. Ταῦτα δὲ ταῦτα λέγειν καὶ μετὰ
συλλοφῶν ἔχω, καὶ μάλιστα ὅταν ψυχῶντας ἐνεκα τῶν
30 ἀκουσῶν λογισῶν. Καὶ ἢ τῶν δὲ τὴν μετὰ τὸ ψεῦ-
δοῦναι τῶν ἡλίου οὐ μετῶνεται. Ὅτε γὰρ ἐν δικαστηρίοις,
ὅτ' ἐν ταῖς ἀλλῆς ἐπιτηδῶσι ἐπιτηδῶσι ἢ τὸ ψεῦδος,
τοῖς τὴν βῆν ὁδὸν καὶ ἀληθῆς προελογησῶσι τοῖς βίον, οἷς
αὐτῶν μάλιστα ἀποβέβηται, ἐν οἷς ἀρετὴν ἐπιήνεσαν, ἢ
35 πονηρίαν διεβῶν. Ὅς γὰρ τῶν ἀβῆων τοῖς μὲν ἰστοῖς

ἀχρη τῆς ἐβδόμης ἢ τῆς ἑνάτης ἢ ἀποδόσεως, ταῖς
 μελίταις δ' ἄρα καὶ μετὰ λαμβάνειν ἀπ' αὐτῶν ἀπάρχει,
 οὕτως δὲ κἀνταῦθα τοῖς μὴ τοῖς ἡδὺ καὶ ἐπιχρησίου μόνον τῶν
 τοιοῦτων λόγων διώκουσιν ἔστι τινα καὶ ἀφέλειαν ἀπ' αὐ
 τῶν εἰς τὴν ψυχὴν ἀποπέσειν. Κατὰ τὴν δὲ οὖν τῶν
 μελίταις τὴν εἰκόνα τῶν λόγων ἡμῖν μεβεκτέον. Ἐκτείναι
 τε γὰρ οὕτως ἀπαιτοῦνται τῶν ἀνθεσίων ἐπιχρησίου,
 οὕτως μὴν οὖν ἐπιχρησίου γὰρ φέρεται ἐπιχρησίου, ἀλλ'
 ὅσον αὐτῶν ἐπιχρησίου τῶν ἐργασίαν λαβόντων, τοῖς
 λοιπῶν χάρειν ἀφῆκαν. ἡμεῖς τε, ἢν σφραγίσαντες, ὅσον
 οἰκτεῖν ἡμῖν καὶ ἀγγεῖν τῆς ἀληθείας παρ' αὐτῶν κομῶν.
 μενοι, ὑπερβησάντων τὸ λαμβάνειν. Καὶ καὶ ἀπὸ τῆς
 βόωνος τοῦ ἀνθεσίου τῶν ἀνθεσίων ἐκκλίπειν,
 οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν τοιοῦτων λόγων χρῆσιν καὶ ἀπὸ τῶν
 μενοι, τὸ λαμβάνειν φησὶν ἀνθεσίου. Ἐβδόμης οὖν ἐξ ἀρχῆς
 ἐπιχρησίου ἐκαστον τῶν μελιταίων, καὶ ἀνθεσίου τῶν
 τῶν ἀπὸ τῆς προσηκείας, κατὰ τὴν ἀποδοτικὴν ποσότητα, τὸν ἄλλων
 ποσὶ τῶν ἀποδοτικῶν.

Ἄς ἡμῖν DGHX : ὅτι ABCDEFVZ : sed vide infra 46 ἢ 50 ὅσον
 Ζήτησον κατὰ τὴν ἀποδοτικὴν : τὸ ἡδὺ λαβόντες GH ἢ 51 ἀνθεσίου IS :
 ἀνθεσίου II, ἀνθεσίου C, ἀνθεσίου ceteri. Sed vide ad 48 :
 ἀνθεσίου || 54 τῶν ἀποδοτικῶν PNSTU : τῶν ἀποδοτικῶν Na, τῶν ἀποδοτικῶν
 ceteri : τῶν ἀποδοτικῶν e contextu huius.

(Πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἀν εἰ ἐλατηρικῶν
 ἀποδοτικῶν λόγων. "Εκδ. F. Boulenger, σ. 44-46)